

Mijn Heer,

Dien dach als V. O. iongste schryvens aen mijn Heer van Maasre-
 veen behandigt, en neffens haer sinryck gedicht, oft nieuwve-
 Raed. hijs, den Heeren Burgermeestren voorgelesen, ende een
 beleefde rescriptie op alts wierde gedeclareert, quam ick 's nae
 middachs ten huise van der welgemelten Heers daer ick noit te
 voren had ingeweest; En terwijl int voorgeroerde schryvens mij-
 ner gedacht werd, so maekt ick my wijs, dat daer iets sympathix
 onder speelde, en dat mijn laege geest (gelyck een kleiner rad,
 in eene machine, door het grote) van een hooger beweghen wierd.
 Het gedicht vind ick bondich, en nae de maat van de grootskeyt
 van 't gebouwen; Het stygt boven 't oogk van alle bescrijven, en
 werd so volkomen byde gesonde oordelaers gekent, datter het
 cieraet des schryvers weynich naer syn waarde kan by doen.
 Dan also ick hier raede de Republyc van Vive la Plume,
 Vergeeft my, mijn Heere, dat ick derve seggen, dat alhier
 seckere Suffron woont, die onder andere ongemeene gaven,
 die sy in Dullichkeit en onbekent besit, soo verre inde schryf-
 konst ervaren is, dat zy, indien niet bett, ten minsten het
 cieraet des schryfs wel soo natuurllyck uyt de gront vande-
 leeren doet vloeyen, als ^{is} dat dit gelooft sy selver niet,
 en ick mede niet langer dan ^{het} daer voor by V. O. gekent

word; voort overige, is sy van geest en inborst, d'onnorele, en geestige
Tepelschade niet ongelijk; Dan int oogk van seecker onbekent
Poët, uytmuntender in de nieuwlygende vieraden,

Het tintelende gith in Leonoras oogken,
Dart aller sterren glans; haer vriendelyck vermoegen
Maect slaven sonder sal, door minnelijk gewelt
Daer d' aderfelste borst siek willigh onderstelt:
Onsfluit haer lieve mont, so niet men pralen wassen
In schulpen van coraal, en mals-roblyne cassen,
Daer noyt een onryp woort, noch laffe praes uyt viel,
Maer schrandter ond'rhout van een rechtschapen ziel.
Daelt haer geleerde hand in afgerechte vingers
Op't sangerigh clauwier, so swygen al de singhers
Op 's Hemels hooghe Choor, voort wond'ryck geluit,
Daer sy der Godin Rey mē trouwt in stemlycht

En maek my blind of doof, eer dat ik schipbreuck by,
Op sulck een zee van wreiche, en klip van Leckorny?
Doch haere redricheyt die gaet dit alte bavin. Dit geheim heb
ick VEd: niet langker ~~en~~ ^{willen} verberghen, op dat dese bre bekend zy,
dat 't Amsterdam wat meer te sien is dan schone gebouwen; met
die hope, dat de aenstaende Lente VEd: haest eens herwaert

sal zwecken, en ik alsoan door haer doorsichtich oordeel mogken weten,
of het myne wel so zwecken is, als 't is dat ik eenwricklych blyve,

Mijn Heer

J. E. 01

onderdanigh en verplicht dienaar
Jacob Vander Burgh.

's Amstordam den 19. dach
van't jaer 1857

Mijn Heer,
Indien ~~Vind~~ uen d. Heere van
Maersseveen iets mocht hebben
aft^w weerdighen, bid ik dat 't selve
door myne adresse mogke geschieden,
om myn toegang tot d. selwin Heere
te aengenam. v. v. maeken, also ik
my d. selfe vrienfchap gienne. By
alle occasien sal zwecken te conformeren.

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]